

Світлана Лінинська

Пан Сирник і торт для паці Сіль

Світлана Лінинська

Тан Сирник

і торт для
паці Сіль

Нова пригода застає славетного пекаря пана Сирника зненацька і стає для нього справжнім викликом. Справа в тому, що торт на свій ювілей замовляє йому пані Сіль — найприкріша і найприскіпливіша мешканка містечка Ясного. І при цьому додає чималий список вимог щодо того, яким цей торт мав би бути.

Тож тепер панові Сирнику доведеться не просто виконати замовлення, а при цьому ще й здолати найбільшого ворога всіх кулінарів світу — несмак! Чи впорається він із таким масштабним завданням?

Пан Сирник, пекар містечка Ясного, щойно прокинувся. Взувши свої м'якенькі капці і нап'явши довжелезний, аж до п'ят, халат, пекар рушив до кухні. Пані Сирникова саме готувала сніданок, і на великій тарілці вже була викладена ціла гірка рум'яних грінок.

— Добрий ранок! — весело привітався з дружиною пан пекар і налив собі в горнятко ароматного чаю з гілочок вишні. Та щойно хотів узяти собі грінку, як раптом голосно задеренчав телефон. Пекар від несподіванки випустив грінку і розхлюпав трохи чаю на свої м'якенькі капці.

— Хто це може бути так рано? — здивовано повернувся він до пані Сирникової, стріпуючи крихти грінки з рукава.

Дружина лиш стонула плечима і плюснула шматок масла на сковорідку.

Пекар швидко стріпав решти крихт і поспішив до телефону.

— Добренького ранку! — пролунало у слухавці доволі різким голосом. — Чи можу я поговорити з паном Сирником?

— Це я, — відповів пекар і пацнув жирними пальцями об халат.

— Чудесненько, чудесненько, — заскрипів різкий голосочок. — Це до вас телефонує пані Сіль. У мене скоро ювілей, і я б хотіла замовити у вас, найкращого пекаря нашого міста, торт. Чи можна мені навідатися до вашої пекарні сьогодні?

— Звісно, — пробелькотів пан Сирник. — Я буду вас радий бачити.

— Чудесненько, просто чудесненько, — заторохкотіла пані Сіль, та за мить у слухавці вже пищали короткі гудки.

— Хто це був? — поцікавилася пані Сирникова.

— Пані Сіль хоче замовити собі торт на ювілей, — відповів пекар.

— Ох, тобі буде клопіт, — сказала дружина. — Усі в нашому містечку знають, що пані Сіль аж надто перебірлива. Коли вона купує в молочаря, пана Сметанки, вершки, то вони чомусь завжди гірчать. Коли шиє сукню в пані Столатки, то сукня завжди тісна або

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.